

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ: Χ. Β. Χαραλάμπους, Π.Ε.Δ.
Ν. Μαθηκολώνη, Α.Ε.Δ.
Μ. Κ. Λοΐζου, Ε.Δ.

Ποιν. Υπόθεση: 17362/22

Δημοκρατία

v.

Νιζάρ Τελάης (Nyzar Telays)

Κατηγορουμένου

Ημερομηνία: 23 Φεβρουαρίου 2023

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Χ. Κυθραιώτου, για Γενικών Εισαγγελέα

Για Κατηγορούμενο: κ. Γ. Πολυχρόνης

Κατηγορούμενος παρών

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος παραδέχθηκε ενοχή σε τέσσερις κατηγορίες και συγκεκριμένα επί τω ότι:

- Μεταξύ του Μαΐου και Οκτωβρίου 2022 συνωμότησε με άλλα πρόσωπα για να διαπράξει το κακούργημα της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β (1η κατηγορία).
- Στις 7.10.22 είχε στην κατοχή του κάνναβη συνολικού βάρους 19 κιλών και 831 γραμμαρίων χωρίς άδεια (2η κατηγορία)
- Είχε στην κατοχή του την προαναφερθείσα ποσότητα με σκοπό να την προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα (3η κατηγορία)
- Την ίδια ημέρα σε μεταγενέστερη χρονική στιγμή από αυτήν που αναφέρεται στη 2η κατηγορία προμήθευσε άλλο πρόσωπο με κάνναβη συνολικού

βάρους 5 κιλών και 906,3 γραμμαρίων, η οποία αποτελούσε μέρος της ποσότητας που αναφέρεται στη 2η κατηγορία (4η κατηγορία).

- Απέκτησε το χρηματικό ποσό των €500 ενώ γνώριζε πως τούτο αποτελούσε έσοδο από τη διάπραξη του αδικήματος της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό την προμήθεια, κατά παράβαση του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου, Ν.188(Ι)/2007 (5^η κατηγορία).

Γεγονότα

Σύμφωνα με τα εκτεθέντα από την Κατηγορούσα Αρχή γεγονότα:

1. Μεταξύ των μηνών Μαΐου και Οκτωβρίου 2022 στη Δημοκρατία, ο Κατηγορούμενος συμφώνησε με άλλα πρόσωπα όπως προμηθεύσουν ναρκωτικά (κάνναβη) σε άλλα πρόσωπα [1^η κατηγορία].
2. Στο πλαίσιο εκτέλεσης της πιο πάνω συμφωνίας, τις πρωινές ώρες της 7.10.22 ο Κατηγορούμενος μετέβηκε σε συγκεκριμένη περιοχή στη Φασούλα της επαρχίας Λεμεσού όπου βρίσκονταν τοποθετημένες, σε μη περίοπτο σημείο, δύο ταξιδιωτικές τσάντες, εντός των οποίων υπήρχαν 20 σφραγισμένα νάιλον σακούλια που περιείχαν κάνναβη συνολικού βάρους 19 κιλών και 831 γραμμαρίων.
3. Ο Κατηγορούμενος παρέλαβε τις εν λόγω τσάντες και τις μετέφερε στην οικία του στα Κάτω Πολεμίδια της επαρχίας Λεμεσού, όπου τις τοποθέτησε εντός του υπνοδωματίου του [2^η κατηγορία].
4. Ο Κατηγορούμενος για την παραλαβή και κατοχή της πιο πάνω ποσότητας κάνναβης με σκοπό να την προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα, εισέπραξε το χρηματικό ποσό των €500 που τού δόθηκε την ίδια ημέρα για το σκοπό αυτό [Κατηγορίες 3, 5].

5. Ακολούθως την ίδια ημέρα, ο Κατηγορούμενος πήρε έξι σακούλια, που βρίσκονταν σε μία από τις δύο βαλίτσες και τα οποία περιείχαν κάνναβη συνολικού βάρους 5 κιλών και 906,3 γραμμαρίων, τα τοποθέτησε σε μία μεγάλη νάιλον τσάντα και μετέβη με το όχημα του σε συγκεκριμένη περιοχή στο Τραχώνι για να την παραδώσει σε άλλο πρόσωπο. Όπως και έγινε. Αφού έφτασε στην περιοχή, μετά από σύντομο χρονικό διάστημα κατέφτασε στο μέρος άλλο πρόσωπο στο οποίο παρέδωσε τη τσάντα με τα ναρκωτικά [4^η κατηγορία].
6. Η άφιξη του Κατηγορούμενου καθώς και η συνάντηση του με το άλλο πρόσωπο και η παράδοση των ναρκωτικών σε αυτό, ήταν υπό τη διακριτική παρακολούθηση μελών της Υ.ΚΑ.Ν. και της Αστυνομίας των Βρετανικών Βάσεων, αφού είχε σε προγενέστερο χρόνο ληφθεί πληροφορία για διακίνηση ναρκωτικών στην εν λόγω περιοχή.
7. Αμέσως μετά την παράδοση της τσάντας με τα ναρκωτικά από τον Κατηγορούμενο στο άλλο πρόσωπο, τα μέλη της αστυνομίας επιχείρησαν την ανακοπή τους. Κατά την εν λόγω επιχείρηση, το άλλο πρόσωπο διέφυγε της σκηνής, αφήνοντας την τσάντα με τα ναρκωτικά στο μέρος. Σημειώνεται ότι κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης που ακολούθησε, έγιναν προσπάθειες εντοπισμού του άλλου προσώπου χωρίς θετικό αποτέλεσμα και ως εκ τούτου, μέχρι και σήμερα, οι διωκτικές αρχές δεν γνωρίζουν την ταυτότητα του.
8. Ακολούθησε η αυτόφωρη σύλληψη του Κατηγορούμενου από την Αστυνομία των Βρετανικών Βάσεων, η οποία μετέπειτα τον συνέλαβε με δικαστικό ένταλμα σύλληψης. Στις 14.10.22 ο Κατηγορούμενος παραδόθηκε στην Αστυνομία της Κυπριακής Δημοκρατίας και συνελήφθη δυνάμει σχετικού εντάλματος σύλληψης. Έκτοτε τελεί υπό κράτηση.
9. Κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης, διενεργήθηκε έρευνα στην οικία του Κατηγορούμενου κατόπιν γραπτής συγκατάθεσης του. Κατά την εν λόγω έρευνα η Αστυνομία στο υπνοδωμάτιο του Κατηγορούμενου (το οποίο ήταν κλειδωμένο και ως εκ τούτου επιτεύχθηκε η είσοδος σε αυτό από

μπαλκονόπορτα) εντόπισε και παρέλαβε τις προαναφερθείσες ταξιδιωτικές τσάντες οι οποίες περιείχαν τα εναπομείναντα ναρκωτικά.

10. Από τον Κατηγορούμενο λήφθηκαν καταθέσεις, στις οποίες ομολόγησε τη διάπραξη των αδικημάτων. Μεταξύ άλλων, ο Κατηγορούμενος κατονόμασε το πρόσωπο που τον ενέπλεξε στην εν λόγω υπόθεση, αναφέροντας ότι πρόκειται για άτομο ισραηλινής καταγωγής που δεν βρίσκεται πλέον στη Δημοκρατία. Παρά τις προσπάθειες εντοπισμού του από την Αστυνομία, αυτό δεν έγινε κατορθωτό. Σημειώνεται ότι εντοπίστηκε άτομο ισραηλινής καταγωγής, το οποίο είχε απελαθεί από τη Δημοκρατία, με στοιχεία που ομοιάζαν με αυτά που είχε δώσει ο Κατηγορούμενος και ως εκ τούτου διεξήχθη διαδικασία αναγνώρισης μέσω φωτογραφικού υλικού κατά την οποία ο Κατηγορούμενος δεν αναγνώρισε οποιοδήποτε πρόσωπο.

11. Ο Κατηγορούμενος δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες.

Αγόρευση προς μετριασμό της ποινής

Αγορεύοντας για μετριασμό της ποινής ο κ. Πολυχρόνης αναφέρθηκε σε σειρά παραγόντων τους οποίους εισηγήθηκε όπως το Δικαστήριο λάβει υπόψιν κατά την επιμέτρηση της ποινής, εστιάζοντας ιδιαίτερα στα προσωπικά περιστατικά του κατηγορούμενου. Χωρίς να υποβιβάζει τη σημαντικότητα της μεγάλης ποσότητας κάνναβης ανέφερε μεταξύ άλλων προς μετριασμό της ποινής ότι ο Κατηγορούμενος είναι άτομο λευκού ποινικό μητρώου, ο οποίος προέβη σε άμεση παραδοχή και συνεργάστηκε με την Αστυνομία από το στάδιο της σύλληψης του, δηλαδή έδωσε πληροφορίες για το άτομο που τον ενέπλεξε, χωρίς όμως τούτο να οδηγήσει την Αστυνομία σε συγκεκριμένο πρόσωπο και ότι έχει προς όφελος του, ως ένδειξη αποδεδειγμένης μεταμέλειας, τη συνεργασία του με τις Αρχές για τη δίωξη των προμηθευτών του. Στάθηκε ιδιαίτερος στα προσωπικά περιστατικά του κατηγορούμενου, σημειώνοντας ότι η οικονομική ανάγκη τον οδήγησε στη διάπραξη των αδικημάτων, αφού δεν ήταν σε θέση μετά τον θάνατο της πρώην συζύγου του και της πρώην πεθεράς του (από τη νόσο Covid 19) να συντηρήσει τα πέντε παιδιά του, δύο από τα οποία απέκτησε στον γάμο του και τρία εξώγαμα, για τα οποία πληρώνει

διατροφές. Τα προσωπικά περιστατικά αυτά του Κατηγορούμενου, τα οποία ο κ. Πολυχρόνης κάλεσε το Δικαστήριο να θεωρήσει ως εξαιρετικές περιστάσεις έτσι που να δείξει τη μέγιστη δυνατή επιείκεια, αναφέρονται κατωτέρω και όπου χρειάζεται με περισσότερη λεπτομέρεια.

Νομική πτυχή

Στη βάση της καλώς γνωστής αρχής ότι η προβλεπόμενη ποινή αποτελεί τη βάση από την οποία αρχίζει η επιμέτρηση σημειώνουμε ότι για την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β προνοείται φυλάκιση μέχρι οκτώ έτη ή πρόστιμο ή και οι δύο ποινές, ενώ για την κατοχή του με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα προβλέπεται φυλάκιση διά βίου ή πρόστιμο ή και οι δύο ποινές. Για το αδίκημα της συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι και επτά έτη, ενώ για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες προβλέπεται δυνάμει του 4(1)(α) του Ν.188(Ι)/2007 ποινή προστίμου μέχρι €500.000 και ή μέγιστη ποινή φυλάκισης μέχρι 14 έτη.

Τα αδικήματα για τα οποία παραδέχτηκε ο Κατηγορούμενος είναι υψίστης σοβαρότητας, ιδίως στις περιπτώσεις όπου παρατηρείται φύλαξη ή διακίνηση ή μεταφορά ναρκωτικών στα πλαίσια αλληλουχίας γεγονότων τα οποία συνιστούν αναγκάιους κρίκους μιας αλυσίδας διακίνησης. Η απαραίτητη για τους εμπλεκόμενους διάθεση των ναρκωτικών σε τελικούς χρήστες έναντι χρηματικού συνήθως ανταλλάγματος είναι παρούσα σε περιπτώσεις παραδοχής (βλ. **Φραγκίσκου ν. Δημοκρατίας** (2015) 2(B) Α.Α.Δ.833). Η αναγκαιότητα για επιβολή αυστηρών ποινών τονίστηκε για πολλοστή φορά στην πρόσφατη υπόθεση **Γλυκερίου ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.171/20, ημερ. 8.7.22 με αναφορά και σε παλαιότερες, ως εξής:

*«Η νομολογία υπαγορεύει την αναγκαιότητα επιβολής αποτρεπτικών ποινών σε υποθέσεις που αφορούν ναρκωτικές ουσίες. Όπως έχει λεχθεί στην υπόθεση **Ναζίπ ν. Αστυνομίας**, (2014) 2(B) ΑΑΔ 808, η ενασχόληση με τα ναρκωτικά, είτε για ίδια χρήση ή κατά μείζονα λόγο με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτους, αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση. Όπως έχει τονισθεί στην*

υπόθεση **Bora v. Δημοκρατίας, Ποινική Έφεση Αρ. 79/2017, ημερ. 13/3/2018:**

«Μπορεί να αποτυπωθεί, ως απαύγασμα της εν λόγω νομολογίας, η ανάγκη για επιβολή αυστηρών ποινών, αποτρεπτικού χαρακτήρα, ακριβώς λόγω των ολέθριων αποτελεσμάτων που ενέχει η εγκληματική αυτή συμπεριφορά. Η αυστηρή μεταχείριση των παραβατών προβάλλει ως επιτακτική, δεδομένης της συχνότητας των υποθέσεων αυτής της μορφής που τίθενται ενώπιον των Δικαστηρίων και της ραγδαίας επιδείνωσης του φαινομένου της κατοχής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Η εξαθλίωση των θυμάτων, αλλά και η απώλεια ζωών, κυρίως νέων ανθρώπων, επιβάλλει τη δραστική παρέμβαση και συμμετοχή της δικαιοσύνης στην καθολική προσπάθεια αναχαίτισης της σύγχρονης μάστιγας των ναρκωτικών».

Σχετικό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Κλεομένης v. Δημοκρατίας (2013) 2 Α.Α.Δ.350:**

«Αν και πιστεύουμε ότι επαναλαμβάνουμε εαυτούς και τα τετριμμένα, κρίνουμε σκόπιμο να υπενθυμίσουμε την κατ' επανάληψη επισήμανση της νομολογίας μας «πως τα ναρκωτικά έχουν εξελιχθεί σε μάστιγα και καρκίνωμα της κοινωνίας μας, πληγές οι οποίες δυστυχώς, όπως διαπιστώνουμε από τη συχνότητα των υποθέσεων που έρχονται ενώπιον των δικαστηρίων, όχι μόνο δεν φαίνεται να υποχωρούν, αλλά επιδεινώνονται ραγδαία. Και στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι παραβάτες είναι πρόσωπα νεαρής ηλικίας. Είναι πραγματικά λυπηρό, οδυνηρό και τραγικό να διαπιστώνουμε πως η απώλεια ζωών, νέων κυρίως ανθρώπων, έχει γίνει μέρος της καθημερινής μας πραγματικότητας και πως η λίστα των νέων που έχουν εθιστεί στα ναρκωτικά μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Η σκληρή αυτή πραγματικότητα επιτάσσει την επιβολή αποτρεπτικών ποινών και καθιστά την αυστηρή μεταχείριση των παραβατών επιτακτική.»

Πολύ πιο πρόσφατα και διπλασιάζοντας σε επτά έτη την πρωτόδικη ποινή επί παραδοχής για 2.272 γρ. κάνναβης το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας v. Πέτρου, Ποιν. Έφ.71/22, ημερ.1.12.22, ανέφερε:**

«Να επαναλάβουμε για άλλη μια φορά πως η κατάρα των ναρκωτικών έχει για τα καλά ριζώσει στη χώρα μας. Όλο και περισσότερα πρόσωπα, και δυστυχώς νεαρά, ακόμη και ανήλικοι, εμπλέκονται στην κατοχή, χρήση και διακίνηση ναρκωτικών. Οι συνέπειες ολέθριες. Όχι μόνο για τους παραβάτες αλλά και για την ίδια την κοινωνία.

Το Ανώτατο Δικαστήριο με τις αποφάσεις του ουκ ολίγες φορές έχει τονίσει ότι επιβάλλεται η επιβολή αυστηρών ποινών, ιδίως εκεί όπου η κατοχή των ναρκωτικών συνοδεύεται με πρόθεση εμπορίας ή με πρόθεση προμήθειας αυτών σε τρίτα πρόσωπα, όπως εν προκειμένω.»

Στην ίδια ως άνω τελευταία υπόθεση τονίστηκε και η άλλη, επίσης επαναλαμβανόμενη διαπίστωση των δικαστηρίων ότι: *«[Η] έξαρση των αδικημάτων που αφορούν στην κατοχή, διακίνηση και εμπορία ναρκωτικών είναι δεδομένη»*. Ας σημειωθεί ότι εξ αφορμής της πρωτόδικης κρίσης πως η ποσότητα *«δεν ήταν τεράστια αλλά όχι αμελητέα»* το Ανώτατο υπέδειξε πως ήταν πάντως τέτοια που η διοχέτευση της σε τρίτους θα προκαλούσε βλάβη σε πλειάδα χρηστών καθώς και στην κοινωνία γενικότερα. Παρέλκει βέβαια η επισήμανση μας ότι κάτι τέτοιο στην παρούσα ισχύει στο πολλαπλάσιο λόγω της πολλαπλάσιας ποσότητας που αφορά.

Στη **Valdez κ.ά. ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 144/16, ημερ. 21.2.17, σημειώθηκε ότι κάθε δικαστήριο που επιβάλλει ποινή σε υπόθεση ναρκωτικών πρέπει να κατηγοριοποιήσει τον κατηγορούμενο με αναφορά στην ανάμειξη του στην πυραμίδα διακίνησης των ναρκωτικών, όχι αυστηρά για να τον «κατατάξει» σε κατηγορίες ή υποκατηγορίες (όπως πράττουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ποινές ναρκωτικών στην Αγγλία), αλλά για να διακρίνει κάποια χαρακτηριστικά του που καθορίζουν αφενός τον βαθμό υπαιτιότητας (culpability) του και αφετέρου το κακό που ο κατηγορούμενος προκάλεσε με τις ενέργειές του (harm) το οποίο προσμετράται συνήθως βάσει του είδους και της ποσότητας των ναρκωτικών που μεταφέρει.

Η ανασκόπηση της νομολογίας καταδεικνύει την αυστηρή αντιμετώπιση τέτοιου είδους αδικημάτων, με την επιβολή πολυετών ποινών φυλάκισης το ύψος των οποίων όντως εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από το είδος, την ποσότητα και τον σκοπό

κατοχής των ναρκωτικών. Παραθέτουμε κατωτέρω κάποια νομολογία, η οποία προσομοιάζει σε κάποιες πτυχές της με την παρούσα, υπενθυμίζοντας εαυτούς ότι οι προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις παρέχουν απλώς κάποια ένδειξη σε σχέση με το είδος και το ύψος των ποινών που πρέπει να επιβάλλονται για σκοπούς ανάλογης ποινολογικής μεταχείρισης των παραβατών. Η περιπτώσιολογία είναι απεριόριστη. Κάθε υπόθεση εξετάζεται στη βάση των δικών της γεγονότων και σε σχέση με τις περιστάσεις διάπραξης του αδικήματος και των προσωπικών συνθηκών του κάθε παραβάτη.

Στην **Ιωάννου v. Δημοκρατίας** (2007) 2 Α.Α.Δ.484, ο εφεσείων παραδέχτηκε την κατοχή 24 σχεδόν κιλών κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη. Δεν παραδέχθηκε την κατοχή με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα. Διαπιστώθηκε η ενοχή του ως προς την τελευταία αυτή κατηγορία κατόπιν ακρόασης και επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης έξι ετών για την κατοχή και 16 ετών για την κατοχή με σκοπό την προμήθεια. Ο Εφεσείων ήταν λευκού ποινικού μητρώου, οικογενειάρχης, 43 ετών και πατέρας μιας ενήλικης κόρης. Συνελήφθη επ' αυτοφώρω ενώ μετέφερε σε σακκούλα μέρος της κάνναβης, την οποία είχε τοποθετήσει σε άλλα σακκουλάκια, ισχυριζόμενος ότι πήγαινε να την πετάξει.

Στην **Αριστείδου v. Δημοκρατίας** (2011) 2 Α.Α.Δ. 32, κατόπιν ακρόασης, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 12 ετών για κατοχή με σκοπό την προμήθεια σχεδόν 15 κιλών κάνναβης, παρά το λευκό μητρώο και τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του εφεσείοντα, ο οποίος ήταν ηλικίας 41 ετών και διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο στην εισαγωγή των ναρκωτικών στην Κύπρο και η εμπλοκή του ήταν ουσιαστικής και καταλυτικής σημασίας. Ο εφεσείων ήταν έγγαμος και προστάτης του παιδιού της συζύγου του από προηγούμενο γάμο, η οποία δεν εργαζόταν, λόγω προβλημάτων υγείας.

Στην **Ιωάννου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 78/2013, ημερ. 8.12.14, ο εφεσείων παραδέχτηκε κατηγορίες για εισαγωγή και κατοχή με σκοπό την προμήθεια κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη, μεταξύ άλλων κατηγοριών, για περίπου 27 κιλά. Του επιβλήθηκε από το Εφετείο φυλάκιση, 12 ετών, τονίζοντας ότι είχε ορθά

χαρακτηριστεί ως ουσιαστικός κρίκος σε ένα οργανωμένο δίκτυο εμπορίας ναρκωτικών και όχι ως ο ιθύνων νους της όλης επιχείρησης.

Στη **Φραγκίσκου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 222/2014, ημερ. 25.11.15, ποινή φυλάκισης 12 ετών, που επιβλήθηκε σε 40χρονο, κατόπιν παραδοχής, για κατοχή με σκοπό την προμήθεια, 20 κιλών και 401 γραμμαρίων κάνναβης, επικυρώθηκε από το Εφετείο.

Στη **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.165/2015, ημερ. 22.1.18, η μετά από παραδοχή, φυλάκιση 13 ετών για κατοχή 15 κιλών και 923 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθειά της επικυρώθηκε παρά το ότι χαρακτηρίστηκε ως αυστηρή.

Στην **Παύλου v. Αστυνομίας** Ποιν. Έφ.44/2016, ημερ. 4.4.19 ο εφεσείων παραδέχθηκε ότι κατείχε με σκοπό την προμήθεια 11,5 κιλά κάνναβης και επικυρώθηκε από το Εφετείο ποινή φυλάκισης 9 ετών. Ο εφεσείων είχε συλληφθεί επ' αυτοφώρω, δεν ήταν ο ιθύνων νους της όλης επιχείρησης, η εμπλοκή του περιοριζόταν στη μεταφορά του φορτίου και ότι η συνεργασία του με την Αστυνομία περιορίστηκε στην παραδοχή των κατηγοριών και δεν επεκτάθηκε στην παροχή πληροφοριών αναφορικά με το κύκλωμα διακίνησης ναρκωτικών κάτι που θα είχε σοβαρότερη μετριάστική αξία στην επιβληθείσα ποινή. Ο εφεσείων ήταν 23 ετών, προσφάτως αρραβωνιασθείς, χρήστης ναρκωτικών και με οικονομικά προβλήματα, κάτι που τον έκανε πιο ευάλωτο στο να αποδεχθεί το ποσό των €500 για την διακίνηση.

Πολύ πρόσφατα στη **Μαυρουδής v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 112/2021, 19.12.22, ο εφεσείων, κατόπιν παραδοχής, καταδικάστηκε σε εισαγωγή και κατοχή με σκοπό την προμήθεια κάνναβης βάρους 24 κιλών και 939 γραμμαρίων. Του επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 13 ετών. Ο εφεσείων ήταν 33 ετών, με δύο ανήλικα τέκνα και οικονομικά προβλήματα, ο οποίος παρέλαβε τη βαλίτσα με τα ναρκωτικά κλειδωμένη από την Αθήνα και τη μετέφερε στην Κύπρο έναντι αμοιβής €1000.

Στην παρούσα περίπτωση από τον συνδυασμό των εκτεθέντων γεγονότων και της αγόρευσης για μετρίασμό της ποινής προκύπτει ότι ο Κατηγορούμενος κατά την περίοδο από τον Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο του 2022 είχε συμφωνήσει με άλλα πρόσωπα να προμηθεύσει κάνναβη σε τρίτα πρόσωπα. Στο πλαίσιο εκτέλεσης της πιο πάνω συμφωνίας, μετέβη σε συγκεκριμένη περιοχή και παρέλαβε την κάνναβη των σχεδόν 20 κιλών που αναφέρεται στην κατηγορία 2, μεταφέροντας την στην οικία του, την οποία μετέτρεψε απ' ό,τι προκύπτει σε αποθήκη φύλαξης ναρκωτικών έναντι του χαρακτηριζομένου και από τον ίδιο ως ευτελούς χρηματικού ποσού των €500 που του καταβλήθηκε αυθημερόν. Όπως εξηγείται στην αγόρευση η συμφωνία περιελάμβανε πρόνοια για τη φύλαξη της κάνναβης και την περαιτέρω διοχέτευση της σε άλλα πρόσωπα βάσει οδηγιών τρίτου αγνώστου στον Κατηγορούμενο προσώπου, το οποίο, όπως πολύ σύντομα διεφάνη, έδιδε τις οδηγίες του μέσω κινητού και ο Κατηγορούμενος τις εκτελούσε. Είναι στα πλαίσια αυτής της διευθέτησης που πολύ σύντομα μετά την παραλαβή του συνόλου της κάνναβης προχώρησε βάσει των οδηγιών την ίδια μέρα στο να προμηθεύσει άλλο πρόσωπο με τη δόλου ευκαταφρόνητη ποσότητα των σχεδόν έξι κιλών και αμέσως μετά την παράδοση τους στον παραλήπτη αυτό, τα μέλη της Υ.ΚΑ.Ν. και της Αστυνομίας των Βρετανικών Βάσεων τον ανέκοψαν. Ο παραλήπτης διέφυγε την σύλληψη αφήνοντας την τσάντα με τα ναρκωτικά επί τόπου και αυτός ουδέποτε ανευρέθηκε.

Υπό τις πιο πάνω περιστάσεις, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Κατηγορούμενος ενεργούσε υπό διπλή ιδιότητα, ήτοι ως φύλακας - αποθηκάριος και ως εντολοδόχος - μεταφορέας αλλά οπωσδήποτε όχι ως βαποράκι με την έννοια του προσώπου που προμηθεύει με ναρκωτικά τους χρήστες. Αυτό προκύπτει αναμφίβολα από την ποσότητα με την οποία είχε προμηθεύσει άλλον (κατηγορία 4). Αυτό καταδεικνύει ότι ο Κατηγορούμενος ναι μεν δεν ήταν ο ιθύνων νους της επιχείρησης, ούτε όμως ήταν ένα απλό βαποράκι - ο τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα της διακίνησης ναρκωτικών πριν τον χρήστη. Συμμετείχε ουσιωδώς στη βάση συμφωνίας, την οποία είχε ήδη αρχίσει να υλοποιεί με διανομή σε πελάτες, οι οποίοι θα προμήθευαν με τη σειρά τους επόμενους στην αλυσίδα μέχρι τα ναρκωτικά να φτάσουν στους χρήστες ναρκωτικών. Η αλυσίδα αυτή δεικνύει οργάνωση και επαγγελματισμό και ασφαλώς ο Κατηγορούμενος ανέλαβε οικειοθελώς ουσιώδη ρόλο.

Ο ίδιος παραδέχθηκε ότι έλαβε 20 περίπου κιλά κάνναβης, με σκοπό να τα προμηθεύσει όπου θα του έλεγαν οι ιθύνοντες ιδιοκτήτες. Η ποσότητα αυτή είναι δυνατόν να διοχετευθεί σε εκατοντάδες χρήστες. Συντηρώντας έτσι τη χρήση που συντηρεί με τη σειρά της την εμπορία. Παραδέχθηκε επίσης ότι την ίδια ημέρα διακίνησε τα έξι σχεδόν κιλά εξ αυτών, αφήνοντας τα υπόλοιπα κλειδωμένα στο σπίτι του, προφανώς για να τα διακινήσει σε άλλη χρονική στιγμή.

Με την εισήγηση του ο κ. Πολυχρόνης, ότι ο Κατηγορούμενος δεν γνώριζε την ποσότητα που κατείχε ή την ποσότητα που προμήθευσε σε τρίτο πρόσωπο, παρά μόνο ακολουθούσε οδηγίες που λάμβανε στο κινητό του, χωρίς να κάνει απορίες (βλ. σελ.11 της αγόρευσης) εννοεί, αντιλαμβανόμεστε, ότι ο Κατηγορούμενος δεν γνώριζε με ακρίβεια γραμμαρίου το πραγματικό βάρος αφενός της συνολικής ποσότητας που ο ίδιος παρέλαβε στη Φασούλα και αφετέρου το βάρος του ¼ περίπου αυτής το οποίο υπήρχε στα έξι σακούλια τα οποία βάσει των οδηγιών, τα πήρε από τα 20 που φύλασσε, τα έβαλε σε άλλη τσάντα και πηγαίνοντας στο Τραχώνι τα παρέδωσε στο τρίτο πρόσωπο που είχε έρθει εκεί. Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε, λοιπόν, ότι ο ρόλος του στην εκτέλεση του εγκλήματος ήταν περιορισμένος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, όπως και στη **Φραγκίσκου** (ανωτέρω), ο Κατηγορούμενος εδώ αποτέλεσε έναν άκρως σημαντικό και εκ των πραγμάτων αναγκαίο κρίκο στην αλυσίδα διακίνησης ναρκωτικών και μάλιστα με ουσιώδη βαθμό ανάμειξης. Συνέδραμε έτσι στη διασπορά των ναρκωτικών στη χώρα μας και μάλιστα έναντι αμοιβής, η οποία συνιστά επιβαρυντικό στοιχείο ως έχει αναφερθεί ανωτέρω (βλ. **Κατσάπαου ν. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ.318). Ουσιαστικά ο Κατηγορούμενος στην προσπάθειά του να επιλύσει δικά του οικονομικά προβλήματα, αποδέχθηκε να συνεργήσει στη διασπορά ναρκωτικών, παραγνωρίζοντας ή και αδιαφορώντας για τα όποια άλλα προβλήματα αυτά επιφέρουν σε συνανθρώπους του και στην κοινωνία γενικότερα.

Οφείλουμε να σημειώσουμε ότι διαπιστώνουμε από τη σωρεία των υποθέσεων ναρκωτικών που τίθενται ενώπιόν μας, αλλά και από ανασκόπηση της πρόσφατης σχετικής νομολογίας ότι τα τελευταία χρόνια η συμμετοχή στη φύλαξη και διακίνηση ναρκωτικών εξελίσσεται σε επικερδές επάγγελμα. Εξάλλου, είναι γνωστό ότι έμποροι

ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με οικονομικά ή άλλα ειδικά προβλήματα για να αποτελέσουν τους κρίκους του φαύλου κύκλου των ναρκωτικών. Ουσιαστικά η ανάγκη και προσπάθεια των ιθυνόντων στη διασπορά των ναρκωτικών να παραμένουν οι ίδιοι στο παρασκήνιο, διεξάγοντας την εν λόγω επιχείρηση χωρίς να κινδυνεύουν να συλληφθούν συμπίπτει και εξυπηρετείται από την ανάγκη και προσπάθεια άλλων για εύκολη, γρήγορη και χωρίς ιδιαίτερο κόπο εξασφάλιση εισοδημάτων. Επ' αυτού ακριβώς έγκειται η σοβαρότερη απαξία της εγκληματικής δράσης του Κατηγορούμενου. Προβάλλοντας τη δική του οικονομική αδυναμία και την επιθυμία του «να σταθεί στα παιδιά του σαν πατέρας-πρότυπο» απεδέχθη να συνεργαστεί, διευκολύνει και συνδράμει τους ιθύνοντες εμπόρους να κερδοσκοπούν διασπείροντας στα σπίτια άλλων γονέων τη μάστιγα των ναρκωτικών, πράγμα το οποίο για τον κάθε σώφρονα πολίτη είναι απαράδεκτο. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων εκάστου κατηγορούμενου δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου (βλ. **Μιχαήλ ν. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ.577). Τα δικαστήρια οφείλουν, μέσω των επιβαλλόμενων ποινών, να σταθούν αρωγοί της κοινωνίας ώστε να παταχθεί αυτό το φαινόμενο.

Η ανάγκη για αυστηρή και αποτρεπτική ποινή είναι, συνεπώς, αυταπόδεικτη. Ειδικά σε ό,τι αφορά συνεργούς στην εμπορία αρκούμαστε στην παράθεση από την υπόθεση **Salaryand ν. Αστυνομίας** (2003) 2 Α.Α.Δ.541 του ακόλουθου αποσπάσματος:

«Έχει λεχθεί - και μπορεί να το επαναλάβουμε - ότι αυστηρή τιμωρία ατόμων που ενέχονται στη χρήση ναρκωτικών, όλως ιδιαίτερα των εμπόρων ναρκωτικών και των συνεργών τους, αποτελεί στοιχειώδη άμυνα της κοινωνίας και πράξη συμβάλλουσα στην παγκόσμια εκστρατεία καταπολέμησης και, ει δυνατόν, εκρίζωσης του κακού, που έχει, επανειλημμένα, χαρακτηριστεί ως η «μάστιγα των ναρκωτικών».

Παρά τη διαπιστωθείσα σοβαρότητα και την ανάγκη για αποτρεπτική ποινή, υπάρχει πάντοτε και το καθήκον για εξατομίκευση της, ούτως ώστε αυτή να προσιδιάζει στις περιστάσεις της υπόθεσης και του Κατηγορούμενου, το οποίο δεν ατονεί, αν και σε υποθέσεις ναρκωτικών η εξατομίκευση προσλαμβάνει δευτερεύοντα

ρόλο. Στα πλαίσια του εν λόγω καθήκοντος σημειώνουμε και συνεκτιμούμε τα ακόλουθα:

1. Το πρώτο ελαφρυντικό για τον Κατηγορούμενο είναι ασφαλώς το προβλεπόμενο από το άρθρο 30(4)(β)(vii) του Ν.29/77, ήτοι το ότι δεν υπάρχει κάποιο από τα επιβαρυντικά περιστατικά του άρθρου 30(4)(α). Επισημαίνουμε πως δεν υπήρξε καμιά αναφορά ότι ο Κατηγορούμενος ανήκε ο ίδιος στην εγκληματική ομάδα εμπόρων, η οποία τον πλησίασε και τον προμήθευσε με τα ναρκωτικά.
2. Ο Κατηγορούμενος είναι άτομο λευκού ποινικού μητρώου. Τούτο δεικνύει πως η συγκεκριμένη συμπεριφορά για την οποία παραδέχθηκε ήταν μεμονωμένη.
3. Η ομολογία του και η συνεργασία του με την αστυνομία των Βρετανικών Βάσεων και με την κυπριακή Αστυνομία. Ο Κατηγορούμενος κατονόμασε το πρόσωπο το οποίο τον ενέπλεξε στην εν λόγω υπόθεση, αναφέροντας ότι πρόκειται για άτομο ισραηλινής καταγωγής που δεν βρίσκεται πλέον στη Δημοκρατία, του οποίου ο εντοπισμός όμως δεν έχει γίνει κατορθωτός. Εντοπίστηκε άλλο άτομο, επίσης Ισραηλινής καταγωγής, το οποίο είχε απελαθεί από τη Δημοκρατία, με στοιχεία που ομοιάζαν με αυτά που είχε δώσει ο Κατηγορούμενος. Ως εκ τούτου, διεξήχθη διαδικασία αναγνώρισης μέσω φωτογραφικού υλικού, κατά την οποία ο Κατηγορούμενος δεν αναγνώρισε οποιοδήποτε πρόσωπο. Η συνεργασία κατηγορούμενου κατά τρόπο που εξιχνιάζεται το έγκλημα και συλλαμβάνονται άλλα άτομα της αλυσίδας διακίνησης ναρκωτικών, προσμετρά υπέρ του οπωσδήποτε περισσότερο από την περίπτωση που συνεργάζεται όμως δεν εξιχνιάζεται η υπόθεση, ούτε συλλαμβάνεται κάποιος από τις πληροφορίες που δίδει. Τούτο είναι απαύγασμα της κοινής λογικής αλλά και της νομολογίας (βλ. **Φραγκίσκου** (ανωτέρω) όπου σημειώθηκε ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος που αναλαμβάνει κάποιος κατηγορούμενος με το να κατονομάσει άλλα πρόσωπα και όσο πολυτιμότερη είναι η συνδρομή του στην πλήρη διαλεύκανση του αδικήματος, τόσο περισσότερο θα πρέπει αυτό να

αντανακλάται στο ύψος της ποινής που επιβάλλεται).

4. Παραδέχθηκε άμεσα στο Δικαστήριο. Αναμφίβολα η άμεση παραδοχή του Κατηγορούμενου στο Δικαστήριο διέσωσε πολύτιμο δικαστικό χρόνο και έξοδα. Παράλληλα συνιστά απτή απόδειξη της μεταμέλειας του και ασφαλώς αποτελεί ουσιώδη ελαφρυντικό παράγοντα ο οποίος οδηγεί σε σχετική έκπτωση στην ποινή (**Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ.28, **M.C.T. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.222/20, ημερ. 10.10.22). Σημειώνεται, βεβαίως, ότι, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου η σύλληψη διενεργείται επ' αυτοφώρω, η σημασία της παραδοχής αμβλύνεται (βλ. **Μαυρουδής**, ανωτέρω).
5. Όσον αφορά τις προσωπικές, οικογενειακές και άλλες περιστάσεις του Κατηγορούμενου, λαμβάνουμε υπόψη την αγόρευση του κ. Πολυχρόνη και όσα αναδύονται από την έκθεση του Γραφείου Ευημερίας. Ειδικότερα λαμβάνουμε υπόψη ότι ο Κατηγορούμενος είναι ηλικίας 41 ετών και έχει πέντε παιδιά, όλα ανήλικα στο παρόν στάδιο, δύο από τον γάμο του με τη σύζυγο του, με την οποία είχαν χωρίσει αλλά δεν είχαν λάβει διαζύγιο και βρίσκονταν σε διάσταση τα τελευταία 3-4 χρόνια και τρία εξώγαμα μικρότερα. Ο Κατηγορούμενος γεννήθηκε στην Τρίπολη του Λιβάνου και σε ηλικία δύο ετών ήρθε στην Κύπρο λόγω του εμφύλιου πολέμου εκεί (1975-1990). Προέρχεται από πολυμελή εύπορη οικογένεια εμπόρων βιομηχανικού καπνού. Η οικογένεια του επέστρεψε στον Λίβανο το 1993. Ο ίδιος παρέμεινε στη Συρία μόνο για ένα χρόνο και αργότερα επέστρεψε στην Κύπρο διαμένοντας με συγγενείς. Σε ηλικία 14 ετών ξεκίνησε να εργάζεται στην Κύπρο, παράλληλα με το σχολείο, ως μάγειρας για να βγάζει τα προς το ζην. Σε ηλικία 18 ετών βίωσε τον θάνατο του πατέρα του, ενώ το 1999 υπέστη σοβαρό ατύχημα με τη μοτοσικλέτα, χτύπησε σοβαρά στο κεφάλι και βρέθηκε σε κώμα για περίοδο 2 μηνών. Ο θείος του Κατηγορούμενου, με τον οποίο ο πατέρας του διατηρούσε την επιχείρηση καπνού, μερίμνησε και πλήρωνε κάθε μήνα μισθό στον κατηγορούμενο και σε όλα του τα αδέρφια. Όταν όμως το 2002 πέθανε ο θείος, τα ξαδέλφια του, εκμεταλλευόμενοι την απουσία συμφωνίας, τους απέκλεισαν από την εταιρεία, στερώντας έτσι στον

Κατηγορούμενο την κύρια του πηγή εισοδήματος.

Παντρεύτηκε σε ηλικία 22 ετών και το 2008 άνοιξε τη δική του επιχείρηση, λιβανέζικο εστιατόριο στο κέντρο της Λεμεσού, το οποίο ήταν μια επιτυχημένη επιχείρηση. Λόγω οικονομικής κακοδιαχείρισης και της πανδημίας του κορωνοϊού το εστιατόριο έκλεισε και έμειναν μόνο χρέη και παράλληλα άρχισαν να δημιουργούνται προβλήματα στον γάμο του. Η εξωσυζυγική σχέση που είχε το 2013 οδήγησε στο πρώτο του εξώγαμο παιδί, το οποίο ποτέ δεν συνάντησε από κοντά, διότι η Πολωνή μητέρα του έφυγε από την Κύπρο όταν ήταν έγκυος και ποτέ δεν επέστρεψε. Το 2015 συνήψε άλλο δεσμό, από τον οποίο απέκτησε μια κόρη σήμερα ηλικίας επτά ετών. Το 2018 έκλεισε το εστιατόριο του. Το 2020 συνήψε νέο δεσμό, από τον οποίον απέκτησε το πέμπτο του παιδί, μια κόρη ηλικίας σήμερα δύο ετών.

Τον Αύγουστο του 2021 η πρώην σύζυγος του και η πρώην πεθερά του απεβίωσαν από τη νόσο Covid-19. Τώρα που βρίσκεται στη φυλακή, τα δύο του μεγάλα παιδιά διαμένουν με τον ηλικιωμένο παππού τους, ο οποίος αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας. Δεχόμαστε ότι μετά το θάνατο της συζύγου και της πεθεράς του ο Κατηγορούμενος ήταν και μητέρα και πατέρας για τα παιδιά του. Έκανε υπεράνθρωπες προσπάθειες να βρει εργασία μέχρι τις 13:00 το μεσημέρι, ώστε να μπορεί μετά που θα τελείωναν τα παιδιά το σχολείο να τους είναι χρήσιμος. Δεν είχε κατά την περίοδο αυτή κανένα απολύτως εισόδημα, δεν λάμβανε επιδόματα από το Κράτος και σύμφωνα με τον ισχυρισμό του, οι κρατικές υπηρεσίες διεμήνυσαν πως θα του πάρουν τα παιδιά, αν απουσίαζε από το σπίτι καθημερινά μετά τις 13:00 το μεσημέρι. Έτσι η ανεύρεση εργασίας ήταν πολύ δύσκολη για τον ίδιο. Καταχωρίστηκε επίσης αίτηση στο Οικογενειακό Δικαστήριο με την οποία το Γραφείο Ευημερίας θέλει να πάρει την κηδεμονία και επιμέλεια των ανηλίκων παιδιών του κατηγορούμενου.

Ο μεγαλύτερος γιος του μετά τον θάνατο της μητέρας του παρουσίασε αντικοινωνική συμπεριφορά. Έβαλε φωτιά στο γραφείο της διευθύντριας του σχολείου. Ξεκίνησε τη χρήση ναρκωτικών και συνελήφθη για κατοχή κοκαΐνης

και αντιμετώπισε ποινική υπόθεση. Εν τέλει αποφάσισε να ακολουθήσει πρόγραμμα απεξάρτησης και εντάχθηκε στο πρόγραμμα «Προμηθέας». Αντιμετωπίζει επίσης υπόθεση ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού για εμπρησμό αυτοκινήτου.

Σημειώθηκε πως ο εγκλεισμός του κατηγορούμενου για μεγάλο χρονικό διάστημα στη φυλακή θα επιφέρει δυσανάλογο κόστος στην καθημερινότητα των δύο μεγαλύτερων παιδιών του, αφού έχασαν τη μητέρα τους και κινδυνεύουν να στερηθούν και τον πατέρα τους.

Λαμβάνουμε επίσης υπόψιν το αναφερόμενο στην Έκθεση του Γραφείου Ευημερίας ότι ο Κατηγορούμενος παραδέχθηκε τη χρήση ουσιών το 2017 αλλά σήμερα αναφέρει ότι είναι καθαρός. Πριν τον εγκλεισμό του στην φυλακή διέμενε με τα δύο μεγαλύτερα παιδιά του σε διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων, το οποίο άνηκε στον πεθερό του.

Ο Κατηγορούμενος ανέφερε στα πλαίσια της έκθεσης του Γραφείου Ευημερίας πως επειδή δεν είχε εισοδήματα αναγκάστηκε να δανειστεί περί τις €10.000 για να καλύψει τις βασικές του ανάγκες. Βρέθηκε όπως είπε σε αδιέξοδο, δανείστηκε χρήματα από άτομα που προσφέρθηκαν να τον βοηθήσουν και τους είπε ότι θα λάβει αναδρομικά επιδόματα από το κράτος για να τους εξοφλήσει. Δεν τα έλαβε ποτέ. Ξεκίνησαν να τον απειλούν. Έλεγαν πως θα κάνουν κακό σε εκείνον και στα παιδιά του, εάν δεν τους επέστρεφε το ποσό που τους χρωστούσε. Εκείνο τον καιρό του τηλεφώνησε ένας παλιός του φίλος προσφέροντας δήθεν τη βοήθειά του. Του ανέφερε πως ξέρει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει και πως έχει «μία δουλειά» για εκείνον. Επέλεξε να κερδίσει χρήματα με τη διακίνηση ναρκωτικών.

Ο Κατηγορούμενος επικαλείται τις προαναφερθείσες απειλές ως ελαφρυντικό και μάλιστα προβάλλει ότι ενεργοποιείται το άρθρο 4(β)(ii) του Ν.29/77 που προνοεί ότι αποτελεί ελαφρυντικό παράγοντα το γεγονός ότι ο κάποιος κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα παρασυρόμενος από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σε αυτόν. Δεν θα συμφωνήσουμε ασφαλώς με μια τέτοια εισήγηση. Κατά πρώτον επειδή δεν συμφωνούμε ότι η συγκεκριμένη πρόνοια αναφέρεται στις όποιες

απαιτήσεις πιστωτή προς χρεώστη για να του επιστρέψει το χρέος. Το άρθρο αφορά περιπτώσεις που λόγω άλλης ειδικής σχέσης π.χ. συγγενικής, φιλικής, ηλικιακής, ερωτικής ή άλλης σχέσης εξάρτησης κάποιος έχει την ισχύ να επηρεάσει τη σκέψη άλλου και τον πείθει να εμπλακεί στα ναρκωτικά. Ας σημειωθεί πως και ενώπιον μας ο Κατηγορούμενος αναφέρθηκε σε απειλές από αγνώστους που του είχαν δανείσει €2.000 (Αγόρευση σελ.10). Αρκεί να παραπέμψουμε στην υπόθεση **Ιωάννου ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ.110/19, ημερ. 29.9.20, όπου επί ανάλογου ισχυρισμού πάλι σε υπόθεση ναρκωτικών λέχθηκαν τα εξής:

«Ούτε συνιστούσε μετριαστικό παράγοντα, όπως ορθά κρίθηκε από την πλειοψηφία του Κακουργιοδικείου στην απόφαση επί της ποινής, το γεγονός ότι ο Εφεσείων διέπραξε το αδίκημα επειδή τον απειλούσαν τρίτα πρόσωπα. Εάν όντως έτσι είχαν τα πράγματα, όφειλε να αποταθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους και όχι να εμπλακεί σε εγκλήματα αυτής της μορφής, αποτέλεσμα των οποίων είναι η εξαθλίωση άλλων ανθρώπων.»

(έμφαση δοθείσα)

Ο κ. Πολυχρόνης κάλεσε το Δικαστήριο να αποδεχθεί τις προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορούμενου ως εξαιρετικές περιστάσεις και να δείξει τη μέγιστη δυνατή επιείκεια. Δεν παραγνωρίζουμε καθόλου ούτε την έκκληση ούτε τις ιδιαίτερες αυτές περιστάσεις που αφορούν το πρόσωπο του Κατηγορούμενου, καθώς και στενά συγγενικά του πρόσωπα.

Παρόλο που προσμετρούμε αυτές τις προσωπικές περιστάσεις ως ελαφρυντικές, εντούτοις ως προκύπτει από τη νομολογία μας οι προσωπικές συνθήκες περιλαμβανομένων των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει κάποιος κατηγορούμενος δεν δύνανται να εξουδετερώσουν τον αποτρεπτικό χαρακτήρα της ποινής, που σε υποθέσεις ναρκωτικών είναι δεδομένη.

Συνεκτιμώντας λοιπόν τη σοβαρότητα των αδικημάτων σε συνδυασμό με την ανάγκη για αποτροπή και όλες τις ως άνω περιστάσεις τόσο της υπόθεσης όσο και του Κατηγορουμένου, καταλήγουμε ότι η μόνη κατάλληλη ποινή είναι αυτή της φυλάκισης. Κρίνουμε ως αρμόζουσες και επιβάλλουμε:

Στην Κατηγορία 1 καμιά ποινή ενόψει του ότι θα επιβληθεί ποινή στα ουσιαστικά αδικήματα.

Στην Κατηγορία 2 καμιά ποινή ενόψει του ότι τα γεγονότα της περιέχονται στη σοβαρότερη κατηγορία 3.

Στην Κατηγορία 3 φυλάκιση 11 ετών.

Στην Κατηγορία 4 φυλάκιση 7 ετών.

Στην Κατηγορία 5 φυλάκιση 4 ετών.

Οι ποινές να συντρέχουν μεταξύ τους.

Βάσει του Άρθρου 117 του Κεφ.155 η πιο πάνω ποινή να μειωθεί κατά το χρονικό διάστημα που ο Κατηγορούμενος τελούσε σε προφυλάκιση (από 14.10.2022).

Όλα τα Τεκμήρια να παραμείνουν στην κατοχή και φύλαξη της Αστυνομίας για ένα χρόνο και ακολούθως εάν δεν καταχωριστεί στο ενδιαμέσο άλλη σχετική υπόθεση τα ναρκωτικά να καταστραφούν φ/δι της Αστυνομίας.

(Υπ.)

Χ. Β. Χαραλάμπους, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Ν. Μαθηκολώνη, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Μ. Κ. Λοΐζου, Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/Σ.Θ.